

וועטה ישראל גנו, כי אם ליראה, ובפסוק אחר בתוב (איוב ג) מפי עליון לא מצא הרעות והטוב. ואם קדם שבאו לעולם נגזר עליהם להיות צדיקים או רשעים או בינוינוים, לא היה עתיד להיות להם שבר ונש, ולא היה לנו לביא לומר להם (מי עליון לא תצא הרעות והטוב, ולא היה להם לבעל) משניות לומר הכל בידי.

שם חוץ מיראת שמים. אמר רבי שמואן, השאלת ה' עמקה, וначלו ביה הקדמונים, ורביהם פשלו בה, משום שלא הגיעו לעמק הסוד. על הגביה נאמר הפסוק הזה (ירמיה א) בטרם יצאך בבטן ידעתיך. וזה סוד הפל צפוי והרשות נתונה. הרי הדברים הללו סתוםים, ולא מתגלים אלא במה שbarang רבותינו, מתחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מחשבה רעה אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה.

מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה - למדנו מאן, שקדם שבא לעולם הוא מתפלל בשכילו, ושם בו מחשבתו בשעה הוויג, ומשום לכך כחוב בטרם יצאך בבטן ידעתיך וכי ובטרם וגוו. אך על שהhaftפל בשכilio קדם שבא לעולם, משום שם בו מחשבתו קדם יצירטו בבטן בשעה הוויג, ומשום זה בטרם יצאך בבטן ידעתיך ובטרם יצא מرحם וגוו. ומשום שהקדימה אותו בחפה ובמחשבתו קדם יצירתו וקדם שיצא מرحם אמו, הוא מבוא.

עתידות קדם שיבאו לעולם. כל שבע הקדושים ברוך הוא שידיע כל הדורות קדם שיבאו לעולם. שקדם שיבא כל בן אדם לעולם, קדם יצירטו מלאך הממיה על הטעפה ההייא, והקדוש ברוך הוא גזיר עליון אם יהיה נבי או חכם או בעל מקרא וממנה או

(איכה ג לח) מפי עליון לא יצא הרעות והטוב. ואם קדם דאתין לעלמא, אתגוז עלייהו למחיי צדיקים או רשעים או בינוינוים, לא היה עתיד למחיי לוון אגרא ועונשא, ולא היה ליה לביא למימר לוון (מי עליון לא תצא הרעות והטוב, ולא היה לוון לפאי) מתניתין למימר, הפל בידי שמים חוץ מיראת שמים.

אמר רבי שמואן שאלה דא עמיקה, ואפליגו בה קדמאי, וסגיאין בשלו בה. בגין דלא מטו לעומק אדרזא. על נבייא אתרט ברשותו ידעתי. ורزا דא (ירמיה א) בטרם יצאך בבטן ידעתיך. רזא דא הפל צפוי, והרשות נתונה, הא מלין אליו סתימין, ולא אתגלוין אלא במאן דאוקמו רבנן, מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה. מחשבה רעה אין הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה.

מחשבה טובה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, אוילפנא מהכא קדם דאתיא לעולם, צלי בגין ושוי מחשבתה ביה בשעתא דזוגא, בגין דא כתיב בטרם יצאך וכור, ובטרם וגוו. חד על דצלי בגין קדם דאתה לעלמא. בגין דשיוי מחשבתה ביה קדם יצירתה בבטן בשעתא דזוגא. בגין דא בטרם יצאך בבטן ידעתיך ובטרם יצא מرحם וגוו. בגין דאקדימת ליה בצלותא ובמחשבתה קדם יצירתייה וקדם דנפק מרחם אמה איהו מבוא עתידות קדם דיתון לעלמא.

בל שגן קודשא בריך הוא דינע כל דריין קדם דיתון לעלמא. קדם דיתני כל בר נש לעלמא, קדם יצירתייה מלאך ממבה על ההייא טפה, וקודשא בריך הוא גזיר עלה אם יהיה נבי או חכם או בעל מקרא וממנה, או מארי הטעפה ההייא, והקדוש ברוך הוא גזיר עליון אם יהיה נבי או חכם או בעל מקרא וממנה או